

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การสำรวจความต้องการของผู้ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ได้แบ่งผลการศึกษาออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มบุคคลทั่วไป

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารหน่วยงานและผู้ประกอบการ

ผลการวิจัยทั้ง 2 ตอน สามารถพิจารณารายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาความคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลทั่วไป

ด้วยระเบียบวิธีการวิจัยเชิงสำรวจและการสุ่มตัวอย่างแบบ Multi-Stage Stratified Sampling ได้กลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน 415 คน จำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และเป็นเพศหญิง จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4 (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 1.1)

ตารางที่ 1.1 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มบุคคลทั่วไปจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	181	43.6
หญิง	234	56.4
รวม	415	100.0

อายุ สถานภาพการสมรส และระดับการศึกษา

จากการสำรวจพบว่า อายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.7 รองลงมาเป็นช่วงอายุระหว่าง 26-30 ปี และ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.6 และร้อยละ 26.3 ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนกลุ่มที่มีช่วงอายุระหว่าง 41 ปี ขึ้นไปนั้นมีเพียงร้อยละ 13.4 เท่านั้น (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 1.2)

ตารางที่ 1.2 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มบุคคลทั่วไปจำแนกตามระดับช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน	ร้อยละ
20-25 ปี	134	32.7
26-30 ปี	113	27.6
31-40 ปี	108	26.3
41 ปีขึ้นไป	55	13.3
รวม	410	100.0

ทางด้านสถานภาพการสมรสนั้น ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 57.5 และมีสถานภาพสมรสร้อยละ 40.2 ส่วนสถานภาพการเป็นหม้าย หย่า และสมรสแล้วแต่แยกกันอยู่ มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 1.3)

ตารางที่ 1.3 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	238	57.3
สมรส	167	40.2
หย่า	3	0.7
หม้าย	6	1.4
แยกกันอยู่	1	0.2
รวม	415	100.0

ส่วนระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างนั้น จากการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่จะจบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 97.1 และสูงกว่าปริญญาตรีมีเพียงร้อยละ 2.9 เท่านั้น (ตารางที่ 1.4)

ตารางที่ 1.4 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	365	97.1
สูงกว่าปริญญาตรี	11	2.9
รวม	376	100.0

สาขาวิชาที่จบในระดับปริญญาตรีและโท

ข้อมูลจากการสำรวจปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาในหลาย ๆ สาขา อาทิเช่น ทางด้านการแพทย์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยี ด้านสังคมและชุมชน ด้านบริหารธุรกิจ ด้านมนุษยศาสตร์ ด้านการศึกษา นอกจากนี้ยังมีด้านสถาปัตยกรรม นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ จิตวิทยา นิเทศศาสตร์ ศาสนศาสตร์ และอื่นๆ

จากข้อมูลชี้ให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ได้สำเร็จการศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจ ซึ่งจะประกอบด้วย สาขาการบริหารและเศรษฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 35.0 สาขาวิชาบัญชี คิดเป็นร้อยละ 11.8 และสาขาเศรษฐศาสตร์การเกษตร คิดเป็นร้อยละ 4.9 ซึ่งรวมทางด้านบริหารธุรกิจทั้งหมดจะมีจำนวนถึง 201 คน ซึ่งถือว่าครึ่งหนึ่งจะสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีทางด้านบริหารธุรกิจ

ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ด้าน มนุษยศาสตร์ พัฒนาสังคมและชุมชน และรัฐศาสตร์ จะมีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คือ คิดเป็นร้อยละ 7.7 ร้อยละ 7.3 และร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีในสาขาอื่นๆ เช่น ด้านการแพทย์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการศึกษา ด้านพลานามัย สถาปัตยกรรม จิตวิทยา นิเทศศาสตร์ ศาสนศาสตร์ มีเพียงจำนวนเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งคิดเป็นร้อยละโดยรวมในส่วนที่เหลือนี้จะประมาณร้อยละ 26.1 เท่านั้น (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 1.5)

ตารางที่ 1.5 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ด้านการแพทย์</u>		
ทันตแพทย์	1	0.3
เทคนิคการแพทย์	2	0.5
เภสัชกร	1	0.3
สาธารณสุขการแพทย์	7	1.8
<u>ด้านวิทยาศาสตร์</u>		
เคมี	5	1.3
ชีววิทยา	1	0.3
คอมพิวเตอร์	5	1.3
สถิติประยุกต์	3	0.7
คณิตศาสตร์	3	0.7
อุตสาหกรรมอาหาร	1	0.3
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	1	0.3
<u>ด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยี</u>		
อุตสาหกรรมช่างยนต์	3	0.7
วิศวกรรมไฟฟ้า	2	0.5
อุตสาหกรรมโรงงาน	1	0.3
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2	0.5
<u>ด้านสังคมและชุมชน</u>		
สังคมและพัฒนาชุมชน	27	7.0
โภชนาการชุมชน	1	0.3

ตารางที่ 1.5 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีจำแนกตามสาขาวิชา (ต่อ)

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
<u>ด้านบริหารธุรกิจ</u>		
บัญชี	46	11.8
บริหาร / เศรษฐศาสตร์	136	35
เศรษฐศาสตร์การเกษตร	19	4.9
<u>ด้านพลานามัย</u>		
พลศึกษา	1	0.3
สุขศึกษา	3	0.7
<u>ด้านมนุษยศาสตร์</u>		
ธุรกิจอังกฤษ	3	0.7
ภาษาศาสตร์	24	6.2
วรรณคดี / ประวัติศาสตร์	2	0.5
ภาษาไทย	1	0.3
<u>ด้านการศึกษา</u>		
การประถมศึกษา	13	3.3
บริหารการศึกษา	10	2.6
เทคโนโลยีการศึกษา	2	0.5
สถาปัตยกรรมและธุรกิจศิลป์	3	0.7
นิติศาสตร์	14	3.6
รัฐศาสตร์	27	7.0
จิตวิทยา	5	1.3
นิเทศศาสตร์	5	1.3
ศาสนศาสตร์	6	1.5
อื่นๆ	3	0.7
รวม	389	100%

จากการสำรวจผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทนั้นพบว่า มีจำนวนน้อยมาก จากการสุ่มประชากรทั้งหมด 376 คน มีเพียง 11 คนเท่านั้นที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 2.9 ซึ่งถ้าศึกษาในรายละเอียดถึงสาขาวิชาที่ประชากรตัวอย่างจบในระดับปริญญาโท อาทิเช่น รัฐศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 36.4 บริหารธุรกิจ / เศรษฐศาสตร์ และการแพทย์ / สาธารณสุข มีอัตราร้อยละเท่ากัน คือ 27.3 และอันดับสุดท้าย คือ ประวัติศาสตร์ / วรรณคดี คิดเป็นร้อยละ 9.0 (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 1.6)

ตารางที่ 1.6 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
รัฐศาสตร์	4	36.4
บริหารธุรกิจ/เศรษฐศาสตร์	3	27.3
การแพทย์/สาธารณสุข	3	27.3
ประวัติศาสตร์/วรรณคดี	1	9.0
รวม	11	100.0

อาชีพ รายได้ และภูมิฐานะ

จากการศึกษาถึงอาชีพของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีอาชีพหลักคือ ประกอบการธุรกิจเอกชนและรับราชการ มีอัตราส่วนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 32.0 และร้อยละ 31.0 ตามลำดับ รองลงมาคือ อาชีพอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 17.8 ส่วนประกอบอาชีพในรัฐวิสาหกิจ ไม่ได้ทำงาน และธุรกิจส่วนตัว (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 1.7)

ตารางที่ 1.7 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพหลัก

อาชีพหลัก	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจเอกชน	131	32.0
รับราชการ	127	31.0
รัฐวิสาหกิจ	54	13.2
ธุรกิจส่วนตัว	3	0.7
ไม่ได้ทำงาน	22	5.4
อื่นๆ	73	17.8
รวม	410	100.0

สำหรับรายได้ของกลุ่มตัวอย่างนั้นพบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 7,501-10,000 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 36.1 และรองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ในช่วง 12,501 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 28.3 ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ในช่วง 1,500-7,500 บาท มีเพียงร้อยละ 24.9 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดมีรายได้เฉลี่ยอยู่ในช่วง 10,000-12,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 10.6 เท่านั้น (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 1.8)

ตารางที่ 1.8 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน (บาท)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
1,500 - 7,500	89	24.9
7,501 - 10,000	129	36.1
10,001 - 12,500	38	10.6
12,501 บาทขึ้นไป	101	28.3
รวม	357	100.0

ส่วนภูมิลำเนาเดิมของกลุ่มตัวอย่างนั้นจะเป็นกลุ่มที่สามารถเข้ามาศึกษาได้ โดยส่วนใหญ่จะมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ (ร้อยละ 51.4) จังหวัดลำพูน (ร้อยละ 15.7) และจังหวัดอื่น ๆ แต่มาทำงาน ณ จังหวัดเชียงใหม่ (ร้อยละ 32.9) (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 1.9)

ตารางที่ 1.9 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน	ร้อยละ
เชียงใหม่	213	51.4
ลำพูน	65	15.7
อื่นๆ	136	32.9
รวม	414	100.0

ความต้องการศึกษาต่อ สาขาวิชาที่ต้องการศึกษาและการอบรมหลักสูตรระยะสั้น

การสำรวจความต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา และฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นนั้นปรากฏว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 85.7 ของกลุ่มตัวอย่างต้องการจะศึกษาต่อและเข้าอบรมในหลักสูตรระยะสั้นของทางมหาวิทยาลัย (รายละเอียดจากตารางที่ 1.10) ส่วนเหตุผลที่ต้องการศึกษาต่อนั้นมีอยู่หลายประการ อาทิเช่น การเรียนในระดับสูงขึ้น จำเป็นอย่างมากในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน เนื่องจากหลังจากจบการศึกษาแล้วจะนำความรู้มาพัฒนาหน่วยงาน นำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน ต้องการเพิ่มวุฒิเพื่อเพิ่มรายได้ ต้องการรับราชการในอนาคต เนื่องจากมีเวลาว่างมากจึงอยากจะศึกษาต่อ พ่อแม่อยากให้เรียนสูงๆ เพื่อเป็นความภูมิใจของตนเองและครอบครัว

สำหรับเหตุผลของกลุ่มประชากรตัวอย่างที่เลือกไม่ศึกษาต่อ ได้ให้เหตุผลดังนี้ มีความคิดมีความรู้ในระดับนี้เพียงพอในการทำงานแล้วไม่จำเป็นต้องศึกษาเพิ่ม อายุมากเกินไปแล้ว ไม่มีเวลาสำหรับทบทวนบทเรียนตำราเรียน เนื่องจากมีภาระทางครอบครัว ความไม่พร้อมหลายๆ อย่าง ไม่มีเงินค่าเล่าเรียน เป็นค่าใช้จ่ายที่สูงมาก บางคนอาจต้องทำงานตลอดจนไม่มีเวลาจะไปเรียนได้ เป็นต้น

ตารางที่ 1.10 อัตราส่วนร้อยละของความต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หรือการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น

ความต้องการศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	353	85.7
ไม่ต้องการ	59	14.3
รวม	412	100.0

จากการศึกษาข้อมูลในตารางที่ 1.11 ปรากฏว่าประชากรตัวอย่างเลือกลำดับสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หรือการฝึกอบรมระยะสั้นนั้น โดยเรียงตามความต้องการมากที่สุด 3 ลำดับ ปรากฏว่า สาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่ออันดับที่ 1 คือ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 52.7 ส่วนสาขาวิชาการพัฒนาองค์การ และภาษาต่างประเทศก็ถูกเลือกเป็นอันดับ 1 เช่นกัน แต่รองจากสาขาบริหารธุรกิจคิดเป็นร้อยละเท่ากันคือ 10.9 และรองลงมาอีกคือ สาขาการบริหารการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 7.4

สำหรับสาขาที่ต้องการศึกษาต่ออันดับที่ 2 ปรากฏว่า สาขาภาษาต่างประเทศมีความต้องการศึกษาต่อมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.1 และสาขาวิชาการพัฒนาองค์การและสาขาบริหารธุรกิจก็ถูกเลือกเป็นอันดับที่ 2 เช่นกัน แต่มีจำนวนรองลงมา คิดเป็นร้อยละ 20.8 และ 16.4 ตามลำดับ

ส่วนสาขาที่ต้องการศึกษาอันดับที่ 3 ปรากฏว่า การพัฒนาองค์การเป็นสาขาที่กลุ่มตัวอย่างเลือกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 19.8 ส่วนสาขาภาษาต่างประเทศและภาษาศาสตร์ถูกเลือกเป็นอันดับ 3 เช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 17.9 และ 13.6 ตามลำดับ

กล่าวโดยสรุป สาขาวิชาที่กลุ่มตัวอย่างต้องการจะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและการฝึกอบรมระยะสั้น 3 อันดับ คือ สาขาบริหารธุรกิจ สาขาภาษาต่างประเทศและการพัฒนาองค์การ

สำหรับสาขาวิชาอื่น ๆ ที่ต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาและหลักสูตรระยะสั้นนั้นปรากฏว่า สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ถูกเลือกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.8 และรองลงมาคือ สาขารัฐศาสตร์/นิติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 12.8 สำหรับสาขาวิชาอื่น ๆ ในส่วนที่เหลือนั้น มีอัตราส่วนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน และมีจำนวนไม่มากนัก อาทิเช่น ด้านสุขศึกษา ชีววิทยา การพัฒนาชุมชนและสังคมสงเคราะห์ เศรษฐศาสตร์ ดิจิทัล ด้านสิ่งแวดล้อม ศึกษาศาสตร์ การเกษตร แพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และด้านอุตสาหกรรม เป็นต้น (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 1.12)

ตารางที่ 1.11 อัตราส่วนร้อยละของลำดับความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาต่าง ๆ

สาขาวิชา	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	164	52.7	34	16.4	8	4.9
ภาษาศาสตร์	19	6.1	26	12.6	22	13.6
การพัฒนากิจการ	34	10.9	43	20.8	32	19.8
ภาษาต่างประเทศ	34	10.9	56	27.1	29	17.9
ภาษาสำหรับอาชีพ	3	1.0	15	7.2	18	11.1
สอนภาษาต่างประเทศ	3	1.0	7	3.4	12	7.4
บริหารการศึกษา	23	7.4	12	5.8	17	10.5
ไทยคดีศึกษา	1	.3	3	1.4	1	.6
พัฒนาชุมชน	5	1.6	-	-	1	.6
สังคมสงเคราะห์	2	.6	-	-	-	-
สถิติประยุกต์	1	.3	1	.5	-	-
รัฐศาสตร์/นิติศาสตร์	4	1.3	-	-	3	1.9
เศรษฐศาสตร์	4	1.3	2	1.0	3	1.9
นิเทศศาสตร์	1	.3	-	-	1	.6
สาธารณสุขศาสตร์	2	.6	-	-	-	-
สิ่งแวดล้อม	1	.3	-	-	-	-
ศาสนศาสตร์	1	.3	-	-	-	-
โบราณคดี	1	.3	-	-	-	-
ส่งเสริมการเกษตร	1	.3	-	-	2	1.2
แพทยศาสตร์	1	.3	-	-	-	-
จิตวิทยา	-	-	2	1.0	1	.6
คอมพิวเตอร์	-	-	6	2.9	12	7.4
รวม	311	100.0	207	100.0	162	100.0

**ตารางที่ 1.12 อัตราส่วนร้อยละสาขาวิชาอื่นที่ต้องการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาและ
การฝึกอบรมระยะสั้น**

สาขาวิชา	จำนวน	ร้อยละ
สุขศึกษา	2	4.3
ชีววิทยา	1	2.1
พัฒนาชุมชน	5	10.6
สังคมสงเคราะห์	2	4.3
รัฐศาสตร์/นิติศาสตร์	6	12.8
เศรษฐศาสตร์	2	4.3
คิไซเนอร์	1	2.1
สิ่งแวดล้อม	2	4.3
คหกรรมศาสตร์	1	2.1
ส่งเสริมการเกษตร	1	2.1
แพทยศาสตร์	5	10.6
คอมพิวเตอร์	14	29.8
อุตสาหกรรมศาสตร์	2	4.3
วิศวกรรมศาสตร์	3	6.4
รวม	47	100.0

สถาบัน แหล่งที่มาของค่าเล่าเรียน เวลา และวิธีการศึกษาต่อ

จากการสำรวจถึงสถาบันการศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างต้องการจะเข้าศึกษาต่อนั้น ข้อมูลจากตารางที่ 1.13 ชี้ให้เห็นว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ถูกเลือกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.8 โดยที่มหาวิทยาลัยพายัพ และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ถูกเลือกอันดับที่ 1 เช่นกันนั้นมีจำนวน รองลงมาจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คิดเป็นร้อยละ 17.1 และ 15.7 ตามลำดับ สำหรับ มหาวิทยาลัยอื่นๆ นั้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยของรัฐบาล อาทิเช่น มหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สถาบัน เทคโนโลยีเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น นอกจากนี้ยังมีมหาวิทยาลัยเอกชนด้วย

อาทิเช่น มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต นอกจากนี้ยังมีสถาบันอื่น ๆ เช่น สถาบันราชภัฏ วิทยาลัยพลศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นต้น

เมื่อพิจารณาถึงความต้องการจะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในอันดับ 2 ปรากฏว่า มหาวิทยาลัยพายัพถูกเลือกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.7 ส่วนมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ก็ถูกเลือกในลำดับที่ 2 เช่นกัน แต่รองจากมหาวิทยาลัยพายัพ คิดเป็นร้อยละ 31.5 และ 28.5 ตามลำดับ สำหรับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ นั้น มีเพียงร้อยละ 4.3 เท่านั้น

สำหรับความต้องการจะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในอันดับ 3 ปรากฏว่า แม่โจ้ถูกเลือกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.4 โดยที่มหาวิทยาลัยพายัพและมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็ถูกเลือกเป็นอันดับที่ 3 เช่นกัน แต่รองจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ คิดเป็นร้อยละ 35.3 และ 4.4 ตามลำดับ

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ความต้องการของประชากรตัวอย่างที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ถูกเลือกศึกษาต่อมากที่สุด รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยพายัพ และมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ส่วนรายชื่อมหาวิทยาลัยอื่น ๆ นั้น มีประชากรตัวอย่างเลือกบ้างเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

ตารางที่ 1.13 อัตราส่วนร้อยละของลำดับที่ของสถาบันที่กลุ่มตัวอย่างต้องการศึกษาต่อ

สถาบันที่ต้องการศึกษา	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มหาวิทยาลัยพายัพ	60	17.1	84	35.7	72	35.3
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	217	61.8	67	28.5	8	3.9
มหาวิทยาลัยแม่โจ้	19	5.4	74	31.5	115	56.4
อื่น ๆ	55	15.7	10	4.3	9	4.4
รวม	351	100.0	235	100.0	204	100.0

ทางด้านแหล่งที่มาของค่าเล่าเรียนนั้นเนื่องจากการศึกษาครั้งนี้มีความสนใจว่าเมื่อประชากรตัวอย่างต้องการจะศึกษาต่อแล้วนั้น จะสามารถได้ค่าเล่าเรียนมาจากแหล่งใดบ้าง ซึ่งข้อมูลชี้ให้เห็นว่าประชากรตัวอย่างส่วนใหญ่ได้ค่าเล่าเรียนมาจาก รายได้จากงานประจำ ซึ่งจะคิดเป็นร้อยละ 51.5 และรองลงมาได้แก่ รายได้จากงานพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 17.6 และรองอันดับ 3 มีรายได้จากผู้ปกครอง และทุนการศึกษาที่ได้รับมามีอัตราส่วนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน คือ 15.5 และ 15.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.14 อัตราส่วนร้อยละแหล่งที่มาของค่าเล่าเรียนหากว่าตัดสินใจที่จะศึกษาต่อ

แหล่งที่มาของค่าเล่าเรียน	จำนวน	ร้อยละ
รายได้จากงานประจำ	252	51.5
รายได้จากผู้ปกครอง	76	15.5
รายได้จากงานพิเศษ	86	17.6
ทุนการศึกษาที่ได้รับ	75	15.4
รวม	489	100.0

ส่วนช่วงเวลาซึ่งได้พิจารณาว่าเหมาะสมสำหรับการเปิดการศึกษา โดยพิจารณาถึงความสะดวกมากที่สุด จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 358 คน มีถึง 269 คน ที่เลือกเรียนเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 75.1 และรองลงมาคือ วันธรรมดา เวลาระหว่าง 18.00-21.00 และรวมวันเสาร์เวลาระหว่าง 08.00-17.00 น. และหยุดวันเสาร์-อาทิตย์ คิดเป็นร้อยละ 6.7 ดังปรากฏข้อมูล ตารางที่ 1.15

ตารางที่ 1.15 อัตราส่วนร้อยละของระยะเวลาที่เหมาะสมในการศึกษา

ระยะเวลาที่เหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
วันธรรมดาระหว่าง 08.00-17.00 น. และวันหยุดเสาร์-อาทิตย์	24	6.7
วันธรรมดาระหว่าง 18.00-21.00 น. และรวมวันเสาร์ 08.00-17.00 น.	57	15.9
เฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์	269	75.1
อื่น ๆ	8	2.2
รวม	358	100.0

สำหรับวิธีการศึกษาดอนั้น หากประชากรตัวอย่างกำลังทำงานและต้องการจะศึกษาดอนั้นจะมีวิธีการไปศึกษาตออย่างไรบ้างนั้น จากการศึกษาคพบวากลุ่มตัวอย่างส่วใหญ่จะใช่วิธีการทำงานและศึกษาคด้วย โดยใช้ทุนส่วตัวเป็นร้อยละ 70.7 และรองลงมาคือ ทำางนด้วยในขณะศึกษาโดยใช้ทุนขององคการที่สังกัดอยุ่ คิดเป็นร้อยละ 13.2 และรองอันดับ 3 คือ การลาศึกษาตอเต็มเวลาโดยใช้ทุนขององคการหรือหนวยงานที่สังกัดอยุ่ คิดเป็นร้อยละ 7.9 สำหรับวิธีการอื่น ๆ มีอัตราส่วร้อยละเพียงเล็กน้อย อาทิเช่น การลาออกจากงานเพื่อการศึกษาตอโดยเฉพาะ และการลาศึกษาตอเต็มเวลาโดยใช้ทุนส่วตัว เป็นต้น

ตารางที่ 1.16 อัตราส่วร้อยละของวิธีการศึกษาตอ กรณีได้ทำงานแล้ว

วิธีการศึกษาตอ	จำนวน	ร้อยละ
ลาศึกษาตอเต็มเวลาโดยใช้ทุนส่วตัว	21	5.9
ลาศึกษาตอเต็มเวลาโดยใช้ทุนขององคการหรือหนวยงานที่ท่านสังกัด	28	7.9
ลาออกจากงานเพื่อการศึกษาตอโดยเฉพาะ	8	2.3
ทำงานด้วยในขณะศึกษาโดยใช้ทุนส่วตัว	251	70.7
ทำงานด้วยในขณะศึกษาโดยใช้ทุนขององคการที่ท่านสังกัด	47	13.2
รวม	355	100.0

การสำรวจครั้งนี้ได้พิจารณาตอไปถึงปัจจัยในการเลือกสถานศึกษาตอ โดยจัดลำดับความสำคัญซึ่งปรากฏว่ เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่จะเลือกสถานศึกษาตออันดับที่ 1 แล้วส่วใหญ่จะพิจารณาจากคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.0 และพิจารณาจากค่าเล่าเรียนที่เหมาะสมกับชื่อเสียงของสถาบันก็ถูกเลือกอันดับที่ 1 เช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 28.3 และ 17.6 ตามลำดับ

สำหรับปัจจัยที่จะเลือกสถานศึกษาตอ อันดับที่ 2 นั้น ปรากฏว่ ส่วใหญ่จะพิจารณาจากคุณภาพของอาจารย์ผู้สอนอีกเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 34.2 และพิจารณาจากความทันสมัยของอุปกรณ์ เครื่องมือ/เครื่องใช้ ในการเรียนการสอนกับชื่อเสียงของสถาบัน มีอัตราส่วร้อยละที่ใกล้เคียงกัน คือ 18.7 และ 17.2 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่จะเลือกสถานศึกษาต่ออันดับที่ 3 นั้น ปรากฏว่า จะพิจารณาจากชื่อเสียงของสถาบันเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 22.4 และรองลงมาพิจารณาจากความทันสมัยของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ในการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 20.4 และรองลงมาคือ คุณภาพของอาจารย์ผู้สอนกับค่าเล่าเรียนที่เหมาะสมมีอัตราร้อยละที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 19.2

ข้อมูลจากตารางที่ 1.17 พอจะสรุปได้ว่า ปัจจัยแรกที่ประชากรตัวอย่างจะเลือกสถาบันเพื่อศึกษาต่อจะพิจารณาจากคุณภาพของอาจารย์ผู้สอน และรองลงมาจะพิจารณาจากค่าเล่าเรียนที่เหมาะสม พิจารณาถึงชื่อเสียงของสถาบัน

ตารางที่ 1.17 อัตราส่วนร้อยละของปัจจัยในการเลือกสถานศึกษาต่อของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยในการเลือกสถานศึกษาต่อ	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
ชื่อเสียงของสถาบัน	63	17.6	60	17.2	79	23.4
คุณภาพอาจารย์ผู้สอน	107	30.0	119	34.2	65	19.2
ความทันสมัยของอุปกรณ์เครื่องมือ/ เครื่องใช้ในการเรียนการสอน	32	9.0	65	18.7	69	20.4
สถานที่ใหญ่โต/โอ่โถง	9	2.5	8	2.3	1	.3
ความสะดวกในการเดินทาง	42	11.8	47	13.5	59	17.5
ค่าเล่าเรียนที่เหมาะสม	101	28.3	49	14.1	65	19.2
อื่น ๆ	3	.8	-	-	-	-
รวม	357	100.0	348	100.0	388	100.0

ส่วนแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ศึกษาและหลักสูตรที่สนใจนั้น ส่วนใหญ่ประชากรตัวอย่างจะทราบข้อมูลจากโปสเตอร์/ป้ายประกาศโฆษณามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.6 และรองลงมาทราบข้อมูลจากเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 32.7 คือ ทราบข้อมูลข่าวสารจากศิษย์เก่า คิดเป็นร้อยละ 15.9 และมีอัตราส่วนร้อยละเพียงเล็กน้อยคือ หนังสือ แผ่นพับ วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 6.7, 3.6 และ 3.1 ตามลำดับ

สำหรับการทราบข้อมูลจากสื่ออื่น ๆ อาทิเช่น หนังสือราชการ เอกสารและ
ประกาศจากหน่วยงานต่าง ๆ อาจารย์ที่ปรึกษา คนรู้จักกัน หนังสือพิมพ์ และบางครั้งอาจรับ
ทราบข่าวสารข้อมูลด้วยตนเอง (ดูรายละเอียดจากตารางที่ 1.18)

ตารางที่ 1.18 อัตราส่วนร้อยละของแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ศึกษาและหลักสูตรที่
น่าสนใจ

แหล่งข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
โปสเตอร์/ป้ายประกาศ	124	34.6
แผ่นพับ	13	3.6
หนังสือ	24	6.7
วิทยุ	11	3.1
ศิษย์เก่า	57	15.9
เพื่อน	117	32.7
อื่น ๆ	12	3.4
รวม	358	100.0

ภาพลักษณ์ของบัณฑิตและข้อเสนอแนะ

การสำรวจครั้งนี้ได้สอบถามถึงภาพลักษณ์ของบัณฑิตในอนาคตด้วยว่าจะมี
ภาพลักษณ์อย่างไร ซึ่งข้อมูลจากตารางที่ 1.19 ชี้ให้เห็นว่า ภาพลักษณ์ (image) ของผู้ที่เป็
นมหาบัณฑิตในอนาคตนั้นควรจะมีภาพลักษณ์ดังต่อไปนี้ กล่าวคือความคิดเห็นส่วนใหญ่ คิด
ว่าควรมีความกระตือรือร้น รักความก้าวหน้า มีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างซื่อสัตย์ สุจริต
ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 18.3 และรองลงมาคือ เป็นคนดี มีคุณธรรม ยุติธรรมในจิตใจและมีคุณภาพ
คิดเป็นร้อยละ 11.6 และมีบุคลิกภาพเป็นที่น่าเชื่อถือของคนในสังคมและสามารถยืนหยัดได้
ด้วยตนเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี และนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการทำงานคิดเป็นร้อยละ
11.3

ส่วนภาพลักษณ์อื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรจะมีความสามารถช่วยเหลือ
สังคม มองโลกในแง่ดี มีสมาธิปัญญา รอบคอบในการคิดแก้ไขปัญหา มีความรู้ ความสามารถ
มีประสบการณ์ชำนาญและเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เรียนมา จะประสบความสำเร็จในหน้าที่

การงาน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวมมีความรู้ทันโลกทันเหตุการณ์และใฝ่หาความรู้อยู่ตลอดเวลา มีความเป็นผู้นำกล้าแสดงออกมีความคิดสร้างสรรค์ ช่วยพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า

ตารางที่ 1.19 อัตราส่วนร้อยละของความคิดเห็นด้านภาพลักษณ์ (Image) ของผู้ที่เป็
มหาบัณฑิตในอนาคต

ภาพลักษณ์	จำนวน	ร้อยละ
กระตือรือร้น รักความก้าวหน้า มีความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างซื่อสัตย์สุจริต	52	18.3
เป็นคนดี มีคุณธรรม ยุติธรรมในจิตใจและมีคุณภาพ	33	11.6
บุคลิกเป็นที่น่าเชื่อถือของคนในสังคมและสามารถยืนหยัดด้วยตัวเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี	32	11.3
ช่วยเหลือสังคม มองโลกในแง่ดี มีสมาธิปัญญารอบคอบในการคิดแก้ไขปัญหา	25	8.8
มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ชำนาญในสาขาวิชาที่เรียนมา/ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน	28	9.8
นำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน	32	11.3
มองการณ์ไกล ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม	26	9.2
ชอบการพัฒนาตนเอง รอบรู้ ทันเหตุการณ์ และใฝ่หาความรู้ตลอดเวลา	16	5.6
มีความรู้จริง เป็นผู้นำ มีความคิดสร้างสรรค์ และกล้าแสดงออกในสิ่งที่ถูกต้อง	15	5.3
ช่วยพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า	18	6.3
อื่น ๆ	7	2.5
รวม	284	100.0

ทางด้านข้อเสนอแนะนั้น กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความเห็นและมีข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ ดังปรากฏรายละเอียดของข้อมูลในตารางที่ 1.20 ดังนี้

- ด้านอาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ผู้สอนควรมีคุณสมบัติ คือ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีความรู้ประสบการณ์ และประสิทธิภาพควรจะได้รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา ไม่มีความลำเอียงและอคติต่อนักศึกษา มีความน่าเชื่อถือ เอาใจใส่ต่อหน้าที่การสอน ควรเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญจากต่างประเทศ หรือ มาจากสถาบันที่มีชื่อเสียงและควรจบวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาโท ควรจะมีผลงานวิจัย มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้อื่น และควรจะมีความทันสมัย ทันต่อโลกทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน

- ด้านนักศึกษา

สำหรับนักศึกษาควรจะเป็นผู้มีระเบียบในตนเอง ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษา ควรจะมีการแบ่งระดับผลการเรียนของนักศึกษา แบ่งระดับนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนใกล้เคียงกันไว้กลุ่มเดียวกันเพื่อสะดวกในการเรียน และความสามารถในการรับรู้ที่เท่า ๆ กัน และควรคำนึงพื้นฐานของนักศึกษาแต่ละคน ซึ่งไม่เหมือนกัน ตัวนักศึกษาเองควรมีความพร้อมที่จะศึกษาต่อในระดับนี้ มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับคนหมู่มาก สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบในการเรียน มีความตั้งใจ

ตารางที่ 1.20 อัตราส่วนร้อยละของข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยที่จะเปิดหลักสูตรปริญญาโท และหลักสูตรระยะสั้นในอนาคต

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ผู้สอน	206	25.4
นักศึกษา	119	14.6
หลักสูตร/สาขาวิชาที่จะเปิดสอน	157	19.3
อาคารสถานที่	109	13.4
อุปกรณ์การเรียนการสอน	144	17.7
อื่น ๆ	77	9.5
รวม	812	100.0

- ด้านหลักสูตร/สาขาวิชาที่จะเปิดสอน

หลักสูตรที่จะเปิดนั้นควรจะเน้นที่การปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี เนื่องจากการปฏิบัติจริงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการนำไปทำงาน หลักสูตรต่าง ๆ ควรจะทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ของโลกปัจจุบัน ตามกระแสความเปลี่ยนแปลง มองการณ์ไกลในอนาคตพิจารณาตลาดแรงงานในอนาคตด้วย ควรจะให้ผู้มีความรู้และมีความรู้ในด้านการจัดหลักสูตร เป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมว่าจะใช้หลักสูตรใดจึงเหมาะสม นอกจากนี้ควรจะมีมาตรฐานสามารถจะนำวุฒิที่เรียนต่อปริญญาโทไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปอีกได้ด้วย ควรจะมีหลักสูตรจำนวนมากและหลากหลาย เพื่อให้ให้นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกให้ตรงกับความต้องการจะเรียนต่อมากที่สุด ซึ่งจะมีผลต่อการตั้งใจเรียนของนักศึกษาด้วย ถ้าหลักสูตรนั้นเป็นเรื่องที่นักศึกษาเองมีความสนใจ ควรจะเป็นทางด้านการบริหารองค์การต่าง ๆ ควรจะเปิดสาขาให้มาก ๆ เหมือนกับระดับปริญญาตรีด้วย

- ด้านอาคารและสถานที่

สถานที่สำหรับเรียนควรจะมี ปราสจากมลพิษทางเสียงมารบกวนสมาธิ และควรมีสถานที่สำหรับภาคปฏิบัติด้วย เช่น ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ห้องทดลองต่าง ๆ เป็นต้น มีบรรยากาศน่าเรียน อาคารถ่ายเทสะดวก มีความปลอดภัย สะดวกในการเดินทาง และควรจะมีอาคารเรียนสำหรับนักศึกษาปริญญาโทออกจากนักศึกษาในระดับอื่น ๆ เพื่อความเป็นเอกเทศไม่ปะปนกัน

- ด้านอุปกรณ์การเรียน

อุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องทันสมัย ก้าวทันกับเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อุปกรณ์ควรมีคุณภาพและอยู่ในสภาพที่สามารถปฏิบัติการได้เป็นอย่างดี เพื่อเป็นสิ่งแวดล้อมช่วยเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษาเอง ควรจะมีเอกสารวิชาการ หนังสือ ตำราเรียน และเอกสารการวิจัยต่าง ๆ มาก ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ควรมีอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ให้เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา ควรจะมีสื่อการสอนที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น น่าจะมีห้องสมุดสำหรับนักศึกษาปริญญาโทโดยเฉพาะ มีหนังสือทุกแขนงวิชาทุกสาขา เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีความรู้ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตและการทำงานในอนาคตได้

- ด้านอื่น ๆ

สำหรับเวลาเรียนควรจะเป็นการปฏิบัติงานในภาคสนามมาก ๆ เพื่อที่จะได้สามารถนำไปทำงานได้จริง และทำให้พบกับปัญหาจริงเพื่อหาวิธีการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

ควรจะมีการเปิดการเรียนทางไปรษณีย์ เพื่อสำหรับผู้ที่ไม่มีความสามารถเรียนอย่างเต็มที่ หรือเปิดเสาร์-อาทิตย์ เนื่องจากมีงานประจำและมีภารกิจที่ต้องรับผิดชอบ ค่าเล่าเรียนไม่ควรจะแพงเกินไป เพื่อเปิดโอกาสให้กับผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษาด้วย

น่าจะมีการเปิดระดับปริญญาโทภาคสมทบ มีสวัสดิการสำหรับนักศึกษาควรจะมีอาจารย์ประจำทุกวิชาที่เปิดสอนควรจะมีการเชิญอาจารย์พิเศษจากสถาบันหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชานั้น ๆ หรือเป็นผู้มีประสบการณ์มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นพิเศษ

เรื่องของเวลาในการเรียนควรจะใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง/วิชา ไม่น่าจะมีการใช้เวลาเรียนเนื่องจากนักศึกษาระดับปริญญาโทเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่แล้ว การสอนไม่ใช่ปัจจัยในการวัดผลที่ดี ควรให้นักศึกษาได้แสดงออกในภาพรวมถึงภูมิปัญญาที่พัฒนาขึ้นหลังจากเรียนอย่างเหมาะสมกับการจะสำเร็จการศึกษาคือเป็นมหาบัณฑิต

ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารหน่วยงานและผู้ประกอบการ

การสำรวจครั้งนี้ได้สอบถามความคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหารหน่วยงานและผู้ประกอบการ โดยให้การคัดเลือกตัวอย่างแบบ Multi-stage Stratified Sampling ได้ผู้บริหาร/ผู้ประกอบการจำนวนทั้งสิ้น 109 คน จำแนกเป็นเพศชาย ร้อยละ 65.0 และเพศหญิงร้อยละ 34.9 (ตารางที่ 2.1)

ทางด้านสังกัดของกลุ่มตัวอย่างนั้น ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้ครั้งนี้มาจากภาคเอกชนมากที่สุดร้อยละ 58.7 รองลงมาคือภาครัฐบาล 33.0 และภาครัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 8.3 (ตารางที่ 2.2)

ตารางที่ 2.1 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มผู้บริหาร/ผู้ประกอบการจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	71	65.1
หญิง	38	34.9
รวม	109	100.0

ตารางที่ 2.2 อัตราส่วนร้อยละของกลุ่มผู้บริหาร/ผู้ประกอบการจำแนกตามสังกัด

สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
ภาครัฐบาล	36	33.0
ภาครัฐวิสาหกิจ	9	8.3
ภาคเอกชน	64	58.7
รวม	109	100.0

สถานภาพ ระดับการศึกษา และสาขาวิชาที่จบ

จากการศึกษาถึงสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างพบว่าส่วนใหญ่จะเป็นลูกจ้างตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง ซึ่งมีจำนวนถึง 73 คน คิดเป็นร้อยละ 67.6 นอกจากนี้มีตำแหน่งลูกจ้าง ในฐานะผู้บริหารระดับสูง หัวหน้างานแล้วยังมีสถานภาพอื่น ๆ อาทิเช่น หัวหน้าสถานการศึกษาของรัฐ ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษา หัวหน้าฝ่าย หัวหน้าส่วนราชการ ผู้จัดการฝ่าย ผู้บริหาร และเป็นที่ปรึกษาโครงการ เป็นต้น มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 29.6 และมีประชากรตัวอย่างเพียง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 เท่านั้นที่มีสถานภาพเป็นเจ้าของผู้ประกอบการ (จากตารางที่ 2.3)

ตารางที่ 2.3 อัตราส่วนร้อยละกลุ่มผู้บริหาร/ผู้ประกอบการจำแนกตามสถานภาพในหน่วยงาน

สถานภาพในหน่วยงาน	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของผู้ประกอบการ	3	2.8
ลูกจ้าง	73	67.6
อื่น ๆ	32	29.6
รวม	108	100.0

การศึกษาครั้งนี้ได้สอบถามถึงบุคลากรที่จบการศึกษาในระดับต่าง ๆ ของหน่วยงาน ซึ่งข้อมูลจากตารางที่ 2.4 ชี้ให้เห็นว่าบุคลากรในหน่วยงานของกลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและในระดับที่ต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวนใกล้เคียงกัน

ดังนี้ ในระดับปริญญาตรี มีจำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 ส่วนบุคลากรที่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 สำหรับบุคลากรที่จบการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

ตารางที่ 2.4 อัตราส่วนร้อยละของบุคลากรในสังกัดหน่วยงานจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	89	37.6
ปริญญาตรี	94	39.6
สูงกว่าปริญญาตรี	54	22.7
รวม	237	100.0

เมื่อพิจารณาต่อไปถึงบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามสาขาวิชา ปรากฏว่าปรากฏว่า บุคลากรจบสาขาบริหารธุรกิจมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.9 ส่วนสาขาบริหารการศึกษาและสาขาสังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์ เป็นสาขาที่จบการศึกษาเป็นอันดับ 1 เช่นกัน แต่รองลงมาจากสาขาวิชาบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 14.7 และ 10.1 ตามลำดับ

ส่วนสาขาวิชาที่จบการศึกษาเป็นอันดับ 2 ปรากฏว่า สาขาวิชาบริหารธุรกิจ เป็นสาขาที่จบการศึกษามากที่สุดเช่นเดียวกับอันดับ 1 คิดเป็นร้อยละ 17.9 รองลงมาคือ สาขาบัญชี และบริหารการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 14.3 และ 7.1 ตามลำดับ

สำหรับสาขาวิชาที่จบการศึกษาเป็นอันดับ 3 พบว่า สาขาบริหารธุรกิจ เป็นสาขาที่จบการศึกษามากที่สุดอีกเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 17.0 และรองลงมาคือ สาขาเกษตรศาสตร์ และรัฐศาสตร์ ซึ่งมีจำนวนร้อยละเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.4

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงสาขาที่บุคลากรจบการศึกษามากที่สุดแล้ว ปรากฏว่า สาขาบริหารธุรกิจ จะเป็นสาขาที่จบมากที่สุดเป็นอันดับ 1 และรองลงมาคือ สาขาบริหารการศึกษา ส่วนสาขาวิชาอื่น ๆ มีบุคลากรจบการศึกษเป็นอันดับรองต่อ ๆ ไป (ดูรายละเอียดได้จากตารางที่ 5)

ตารางที่ 2.5 อัตราส่วนร้อยละของบุคลากรในสังกัดหน่วยงานจำแนกตามลำดับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 3 ลำดับ

สาขาวิชา	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์	3	2.8	5	6	-	-
แพทยศาสตร์/พยาบาลศาสตร์	3	2.8	3	3.5	2	3.9
เกษตรศาสตร์	1	0.9	-	-	6	11.0
บริหารการศึกษา	16	14.7	6	7.1	3	5.6
ภาษาศาสตร์	5	4.6	-	2.4	3	5.6
วิศวกรรมไฟฟ้า/อุตสาหกรรม	5	4.6	4	4.8	3	5.6
บัญชี	8	7.3	12	14.3	1	1.9
สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์	11	10.1	11	13.1	3	5.6
รัฐศาสตร์	2	1.8	6	7.1	6	11.4
บริหารธุรกิจ	38	34.9	15	17.9	9	17.0
คอมพิวเตอร์	1	0.9	2	2.4	2	3.8
นิเทศศาสตร์	1	0.9	3	3.5	4	7.5
จิตวิทยา	1	0.9	3	3.5	1	1.9
นิติศาสตร์	5	4.6	4	4.8	2	3.8
พัฒนาชุมชน/สิ่งแวดล้อม	2	1.8	-	-	2	3.8
ศาสนศาสตร์	1	0.9	-	-	1	1.9
วนศาสตร์	1	0.9	-	-	-	-
คณิตศาสตร์	-	-	2	2.4	-	-
สถิติ	-	-	1	1.2	-	-
เศรษฐศาสตร์	-	-	4	4.8	3	5.6
พลศึกษา	-	-	-	-	1	1.7
อื่น ๆ	5	4.6	1	1.2	1	1.9
รวม	109.0	100.0	84.0	100.0	53.0	100.0

ความจำเป็นในการยกระดับวิทยฐานะและระดับของวิทยฐานะ

จากการศึกษากลุ่มผู้บริหาร/ผู้ประกอบการพบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการจะให้บุคลากรได้รับการยกระดับวิทยฐานะ ซึ่งมีจำนวนถึง 95 คน คิดเป็นร้อยละ 96.0 และมีความคิดเห็นว่ามันจำเป็น มีเพียง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ซึ่งมีจำนวนที่น้อยมาก

สำหรับความคิดเห็นส่วนใหญ่ที่คิดว่าควรที่จะได้รับการยกระดับวิทยฐานะ นั้น กลุ่มตัวอย่างได้เสนอความคิดเห็นและให้เหตุผลต่าง ๆ กันไป อาทิเช่น การมีความรู้ที่สูงขึ้นจะเป็นการช่วยให้หน่วยงานและตัวบุคลากรเองได้พัฒนาขึ้น เพื่อจะนำไปสู่ความก้าวหน้าในอนาคต และนำไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในอนาคตเช่นกัน นอกจากนี้ยังสามารถพัฒนาคุณภาพของงาน เพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรและองค์กรจนกระทั่งพัฒนาจนถึงระดับประเทศชาติเลยทีเดียว

ส่วนความคิดเห็นว่ามันไม่จำเป็น ซึ่งมีส่วนน้อยนั้น ตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลว่า สถานภาพของตนเองในปัจจุบันนั้นดีอยู่แล้ว มีความพอใจแล้ว จึงไม่ต้องการจะยกระดับวิทยฐานะของตนเองอีก (ข้อมูลจากตารางที่ 2.6)

ตารางที่ 2.6 อัตราส่วนร้อยละของความจำเป็นของการยกระดับวิทยฐานะ

ความจำเป็นต่อยกระดับวิทยฐานะ	จำนวน	ร้อยละ
จำเป็น	95	96.0
ไม่จำเป็น	4	4.0
รวม	99	100.0

ส่วนระดับของวิทยฐานะนั้น จากการศึกษเกี่ยวกับการเพิ่มความรู้ในระดับใดมากที่สุดนั้น ข้อมูลในตารางที่ 2.7 พบว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่คิดว่าน่าจะมีการเพิ่มความรู้ในระดับปริญญาโทให้มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ 40.9 และรองลงมาคือน่าจะเพิ่มการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 33.6 และการเพิ่มความรู้ในระดับปริญญาตรีมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.5

ส่วนการเพิ่มการอบรมหลักสูตรระยะสั้นนั้นกลุ่มผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าการได้รับประกาศนียบัตรมีความจำเป็น และเหตุผลที่ควรจะมีการส่งเสริมให้เพิ่มการอบรม

หลักสูตรระยะสั้นนั้นมีรายละเอียด อาทิเช่น เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เป็นการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร

ตารางที่ 2.7 อัตราส่วนร้อยละของความจำเป็นในการได้รับการเพิ่มความรู้ในระดับต่าง ๆ

ระดับของความรู้	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	38	25.5
ปริญญาโท	61	40.9
หลักสูตรระยะสั้น	50	33.6
รวม	149	100.0

การส่งเสริมสนับสนุน และสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ

จากข้อคำถามที่ว่าบุคลากรในสังกัดหน่วยงานควรจะมีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการศึกษาต่อหรืออบรมเพิ่มเติมหรือไม่

จากข้อมูลตารางที่ 2-8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ควรจะส่งเสริมให้บุคลากรในหน่วยงานได้มีการศึกษาต่อหรือได้รับการฝึกอบรมในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 87.7 และมีเพียงร้อยละ 12.3 เท่านั้น ที่มีความคิดเห็นว่าไม่ควรส่งเสริมให้ศึกษาต่อ

สำหรับเหตุผลที่เห็นว่าควรส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อ อาทิเช่น จะเป็นการพัฒนาบุคลากร เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน การเพิ่มการศึกษาจะทำให้ประเทศก้าวไปสู่ความเป็นสากล มีความเจริญมากขึ้นในทุก ๆ ด้าน เป็นการเพิ่มทักษะในการทำงาน สร้างวิสัยทัศน์ที่กว้างขึ้นสำหรับบุคลากร เพิ่มความรู้และฝึกอบรมในสาขาที่สอดคล้องกับงานในองค์กรเพื่อมาส่งเสริมให้องค์การนั้น ๆ พัฒนาและมีศักยภาพมากขึ้น สำหรับเหตุผลที่ไม่ควรส่งเสริมให้มีการเรียนต่อนั้นกลุ่มตัวอย่างให้ความคิดเห็นว่า อาจจะทำให้ขาดบุคลากรในตำแหน่งนั้นอาจทำให้งานเกิดความล่าช้า และทำให้งานไปหนักกับบางคนที่ต้องทำหน้าที่ในส่วนของผู้ลาไปศึกษาต่อ ซึ่งอาจทำให้คุณภาพของงานด้อยลงไปได้

ตารางที่ 2.8 อัตราส่วนร้อยละของการส่งเสริม/สนับสนุนให้บุคลากรได้รับการศึกษาต่อหรือฝึกอบรมในระดับสูงกว่าปริญญาตรี

การส่งเสริม/สนับสนุนได้ศึกษาต่อหรือฝึกอบรม	จำนวน	ร้อยละ
ส่งเสริม	93	87.7
ไม่ส่งเสริม	13	12.3
รวม	106	100.0

ส่วนสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาต่อและการอบรมหลักสูตรระยะสั้นนั้น ข้อมูลจากตารางที่ 2.9 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสาขาวิชาที่ต้องการให้บุคลากรศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และฝึกอบรมระยะสั้น ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่ต้องการให้ศึกษาต่อในสาขาวิชาบริหารธุรกิจมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 42.1 และรองลงมามีอัตราส่วนร้อยละเท่ากัน คือ สาขาบริหารการศึกษา และสาขาสังคมศาสตร์/จิตวิทยา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 และสาขาอื่น ๆ มีอัตราร้อยละใกล้เคียง อาทิเช่น ภาษาอังกฤษ สาขาคณิตศาสตร์/วิทยาศาสตร์ การแพทย์/เภสัชกร คอมพิวเตอร์ การบริหารและพัฒนาชุมชน และด้านวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น ทางด้านการให้บุคลากรศึกษาต่อหลักสูตรระยะสั้น ซึ่งปรากฏในข้อมูลตารางที่ 2.10 นั้น ชี้ให้เห็นว่า สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และบริหารธุรกิจ เป็นสาขาที่ต้องการให้บุคลากรเข้าศึกษามากที่สุด ด้วยสัดส่วนของร้อยละ 23.2 และ 19.6 ตามลำดับ

ตารางที่ 2.9 อัตราส่วนร้อยละของความต้องการให้บุคลากรศึกษาต่อระดับปริญญาโททางด้าน
สาขาวิชาต่าง ๆ

สาขาวิชาที่ต้องการให้มีการศึกษาต่อในระดับปริญญาโท	จำนวน	ร้อยละ
แพทย์/เภสัชกร	2	2.9
บริหารการศึกษา	7	10.2
คณิตศาสตร์/วิทยาศาสตร์	4	5.8
บริหารธุรกิจ	29	42.1
สังคมศาสตร์/จิตวิทยา	7	10.2
คอมพิวเตอร์	2	2.9
การบริหารและพัฒนาชุมชน	2	2.9
ภาษาต่างประเทศ	4	5.8
แนะนำการปฏิบัติงานและส่งเสริม	1	1.4
บริหารงานแนวใหม่	2	2.9
การบัญชี	1	1.4
รัฐศาสตร์	2	2.9
เศรษฐศาสตร์	1	1.4
อุตสาหกรรม	2	2.9
วิศวกรรมศาสตร์	1	1.4
ทุกสาขาวิชา	2	2.9
รวม	69	100.0

ตารางที่ 2.10 อัตราส่วนร้อยละของความต้องการให้บุคลากรศึกษาหลักสูตรระยะสั้นในสาขาวิชาต่าง ๆ

สาขาวิชาที่ต้องการให้ศึกษาหลักสูตรระยะสั้น	จำนวน	ร้อยละ
บริหารการศึกษา	5	8.9
คณิตศาสตร์/วิทยาศาสตร์	1	1.8
บริหารธุรกิจ	11	19.6
สังคมศาสตร์/จิตวิทยา	3	5.4
คอมพิวเตอร์	13	23.2
การบริการและพัฒนาชุมชน	4	7.1
ภาษาต่างประเทศ	3	5.4
แนะนำการปฏิบัติและส่งเสริม	3	5.4
การบริหารงานแนวใหม่	5	8.9
บัญชี	1	1.8
การทำงานกับคนกลุ่มมาก	4	7.1
นิติศาสตร์	1	1.8
วิศวกรรม	1	1.8
ทุกสาขาวิชา	1	1.8
รวม	56	100.0

ศักยภาพของบุคลากรในสังกัดและความต้องการเปิดการเรียนการสอนในอนาคต

จากการศึกษาถึงศักยภาพของบุคลากรในสังกัดของหน่วยงานตามความเห็นของผู้บริหารผู้ประกอบการนั้น ข้อมูลจากตารางที่ 2.11 ชี้ให้เห็นถึงความเห็นในศักยภาพของบุคลากรในหน่วยงานของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- ด้านความรู้ความสามารถ

บุคลากรมีศักยภาพในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเนื่องจากบุคลากรส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีผลการเรียนดี และมีประสบการณ์ในการทำงาน สามารถจะรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองได้เป็นอย่างดี

- ด้านความกระตือรือร้น

สามารถสรุปได้ว่าบุคลากรมีความกระตือรือร้นในระดับมาก

- ด้านทุนการศึกษา

ยังถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ สำหรับศักยภาพที่จะสามารถศึกษาต่อได้ เนื่องจากมีทุนการศึกษาไม่เพียงพอกับความต้องการของบุคลากร นอกจากนี้ยังมีจำนวนผู้ต้องการทุนการศึกษาจำนวนมากจึงต้องมีการสอบแข่งขันเพื่อชิงทุน จะมีเพียงจำนวนน้อยเท่านั้นที่จะได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

- ด้านอื่นๆ

ปัญหาในด้านอื่น ๆ นั่นคือ บุคลากรมีเวลาจำกัด ต้องเรียนไปพร้อม ๆ กับทำงานไปด้วย อาจทำให้ศักยภาพในการจะศึกษาต่อน้อยลงไปด้วย การจะสนับสนุนให้มีการศึกษาต่ออย่างมากเพื่อจะได้นำบุคลากรเหล่านี้มาสนับสนุนองค์กรให้พัฒนาจนถึงระดับประเทศเพื่อประเทศของเราจะได้ทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนาแล้ว

ตารางที่ 2.11 อัตราส่วนร้อยละของบุคลากรมีศักยภาพที่จะศึกษาต่อระดับปริญญาโทในด้านต่าง ๆ

การมีศักยภาพที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในด้านต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
มีความรู้ความสามารถ	100	44.8
มีความกระตือรือร้น	84	37.7
มีทุนการศึกษา	37	16.6
อื่น ๆ	2	0.9
รวม	223	100.0

ส่วนความเห็นต่อความต้องการเปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาโทในอนาคตเพื่อทราบถึงความต้องการของตลาดแรงงานและภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น ควรจะเป็นทางสาขาวิชาใด ข้อมูลจากตารางที่ 2.2 ชี้ให้เห็นว่า สาขาวิชาที่มีความต้องการของตลาดแรงงานมากที่สุด คือ บริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 51.1 และรองลงมา คือ การพัฒนาองค์กร คิดเป็นร้อยละ 10.6

ส่วนสาขาวิชาที่ต้องการเป็นอันดับที่ 2 ส่วนใหญ่จะเลือกการพัฒนองค์กร ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 32.9 และรองลงมาคือ ด้านภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 24.0 สำหรับสาขาวิชาที่เลือกเป็นอันดับที่ 3 นั้น ส่วนใหญ่จะเลือกด้านภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.2 และรองลงมาคือ การพัฒนองค์กร คิดเป็นร้อยละ 23.0 พอสรุปได้ว่า อันดับของสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการมากที่สุด คือ บริหารธุรกิจ ด้านภาษาต่างประเทศ และการพัฒนาองค์กร สำหรับสาขาวิชาด้านอื่น ๆ มีความต้องการที่ใกล้เคียงกัน อาทิเช่น ศึกษาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ แพทยศาสตร์ รัฐศาสตร์ บัญชี สังคมศาสตร์/จิตวิทยา เป็นต้น

ตารางที่ 2.12 อัตราส่วนร้อยละของการเปิดปริญญาโทสาขาต่าง ๆ ในอนาคต จำแนกตามลำดับความต้องการ

สาขาที่เปิดปริญญาโทในอนาคต	อันดับ 1		อันดับ 2		อันดับ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	48	51.1	11	13.9	7	11.5
ภาษาศาสตร์	4	4.2	9	11.3	2	3.3
การพัฒนองค์กร	10	10.6	2.6	32.9	14	23.0
ภาษาต่างประเทศ	5	5.4	19	24.0	16	26.2
การสอนภาษาต่างประเทศ	3	3.2	2	2.5	4	6.6
ภาษาสำหรับอาชีพ	2	2.1	4	5.1	6	9.8
บริหารการศึกษา	7	7.5	1	1.3	5	8.2
รัฐศาสตร์	1	1.1	-	-	-	-
บัญชี	4	4.2	3	3.8	-	-
ศาสนศาสตร์	1	1.1	-	-	-	-
คอมพิวเตอร์	2	2.1	1	1.3	3	4.9
สังคมศาสตร์/จิตวิทยา	4	4.2	1	1.3	1	1.6
พัฒนาชุมชนและสังคมสงเคราะห์	2	2.1	1	1.3	2	3.3
ศึกษาศาสตร์	1	1.1	-	-	-	-
ไทยคดีศึกษา	-	-	1	1.3	-	-
การบริหาร	-	-	-	-	1	1.6
รวม	94	100.0	79	100.0	61	100.0

ระยะเวลา และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเกี่ยวกับการเปิดการเรียนการสอนในระดับปริญญาโท ช่วงเวลาที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมที่สุด คือ ภาคพิเศษ (เรียนเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์) คิดเป็นร้อยละ 91.1 สำหรับภาคปกติตั้งแต่วันจันทร์-ศุกร์ และอื่น ๆ มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น คือ ร้อยละ 78 และ 0.9 ตามลำดับ ดังปรากฏข้อมูลในตารางที่ 2.13

ตารางที่ 2.13 อัตราส่วนร้อยละของช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเปิดสอนระดับปริญญาโท

ช่วงเวลาที่เหมาะสม	จำนวน	ร้อยละ
ภาคปกติ ตั้งแต่วันจันทร์ - ศุกร์	8	7.8
ภาคพิเศษ (วันเสาร์ - อาทิตย์)	93	91.1
อื่น ๆ	1	0.9
รวม	102	100.0

สำหรับหลักสูตรระยะสั้นนั้นข้อมูลจากตารางที่ 2.14 ชี้ให้เห็นถึงระยะเวลาที่เหมาะสมในการเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรอบรมระยะสั้นภาคพิเศษนั้น ควรจะมีระยะเวลาประมาณ 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 35.8 และรองลงมาคือ 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 26.4 และอันดับ 3 คือ 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 24.5

อนึ่ง สำหรับหลักสูตรอบรมระยะสั้นภาคปกตินั้นไม่มีประชากรตัวอย่างเลือกภาคปกติเลย เนื่องจากส่วนใหญ่มีความคิดว่าการศึกษาอบรมระยะสั้นควรจะเป็นวันเสาร์-อาทิตย์ เพราะวันจันทร์-ศุกร์ เป็นเวลาทำงานจึงไม่มีเวลาสำหรับการเรียนในภาคปกติได้

ตารางที่ 2.14 อัตราส่วนร้อยละของระยะเวลาในการเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรอบรมระยะ
สั้นภาคพิเศษ

ระยะเวลาของหลักสูตรอบรมระยะสั้นภาคพิเศษ	จำนวน	ร้อยละ
1 เดือน	14	26.4
2 เดือน	2	3.8
3 เดือน	19	35.8
4 เดือน	3	5.7
5 เดือน	-	-
6 เดือน	13	24.5
7 เดือน	2	3.8
รวม	53	100.0

ส่วนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับปริญญาโท และฝึกอบรมระยะสั้นในอนาคต ข้อมูลจากตารางที่ 2.15 เสนอแนะในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 2.15 อัตราส่วนร้อยละของข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดหลักสูตรการเรียน
การสอนในระดับปริญญาโทและฝึกอบรมระยะสั้นในอนาคต

ข้อเสนอแนะในด้านต่าง ๆ	จำนวน	ร้อยละ
ข้อเสนอแนะด้านค่าเล่าเรียน	84	37.0
ข้อเสนอแนะด้านอาจารย์ผู้สอน	79	34.8
ข้อเสนอแนะด้านสถาบันการศึกษา	64	28.2
รวม	227	100.0

- ด้านค่าเล่าเรียน

ไม่ควรจะแพงเกินไป เพื่อผู้เรียนจะสามารถจ่ายได้ เพื่อเป็นการส่งเสริมการศึกษาการลงทะเบียน ควรจะแล้วแต่ระยะเวลาที่เรียน ควรจะมีหน่วยกิตละ 2,000 - 3,000 บาท และต้องดูความเหมาะสมของวิชาที่เรียนด้วย

- ด้านอาจารย์ผู้สอน

ควรจะเป็นผู้ที่มีคุณภาพ ประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญในวิชานั้น ๆ เป็นพิเศษ ให้ความเป็นกันเองแก่นักศึกษา ควรจะมีการนำวิทยากร หรือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องในการเรียนการสอนจากองค์กรภายนอก หรือจากสถาบันอื่น ๆ บ้างเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ควรมีการเอาใจใส่นักศึกษา

- ด้านสถาบันการศึกษา

ควรจะเป็นสถาบันที่เป็นที่ยอมรับ ได้มาตรฐานสากล มีชื่อเสียง เน้นคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย สามารถเดินทางไปเรียนได้ สะดวกสบาย